

Arrest

nr. 123 080 van 25 april 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 februari 2014 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger van Yoruba origine te zijn, afkomstig van Lagos, waar u geboren werd op 26 augustus 1989. Op uw dertien jaar beëindigde u de secundaire school. Toen u dertien jaar oud was had u voor het eerst problemen omwille van uw geaardheid. U wilde met een groep van vrienden naar een feest voor homoseksuelen gaan, maar toen jullie aankwamen bleek het feest afgeschaft. Omdat sommige van uw vrienden van ver kwamen, probeerden jullie in een hotel te overnachten, maar er was geen plaats voor acht jongens. U stelde voor dat ze bij u thuis

zouden logeren. Op één of andere manier kwam uw familie te weten dat de jongens homoseksueel waren, want uw moeder vroeg u met wie u thuis was gekomen en uw oom belde u drie dagen later op om te vragen waarom die homoseksuelen bij u thuis bleven slapen. U ontkende dat ze homoseksueel waren. In 2002 werd u toegelaten voor de opleiding Creative Art, maar uw oom verbood u dergelijke vrouwelijke cursus te volgen. Twee weken later vroeg uw oom u opnieuw langs te komen. Tijdens dit bezoek werd u vergiftigd en mishandeld, uw oom sloeg u en maakte u uit voor homoseksueel. Hij zei dat u niet als een man handelde, dat alles vrouwelijk was aan u en hij sloeg u tot bloedens toe. U slaagde erin weg te komen en uw school te bereiken, waarna één van uw leerkrachten u naar uw moeder bracht. Datzelfde jaar werd u door uw familie naar een spiritueel huis gebracht, waar u drie jaar verbleven hebt, van 2002 tot 2006. Hier probeerde men u te genezen van de homoseksualiteit waarvan u bezeten was. Vanuit het spiritueel huis ging u twee jaar naar Lagos Polytechnic school, waar u Printing Technology volgde, maar u beëindigde deze opleiding niet. Aangezien uw moeder in 2006 uw schoolgeld niet meer kon betalen en aangezien u nog steeds homoseksueel was, besloot u weg te gaan uit het spiritueel huis. U bleef een maand lang bij een vriend en tenslotte liet uw moeder zich overtuigen om u weer in huis te nemen. Gedurende drie jaar had u een kleinschalige zaak waar u eten maakte dat u aan mensen verkocht. U werkte ook als vrijwilliger voor TIER (The Initiative for Equal Rights) en voor Queer Alliance, twee Nigeriaanse mensenrechtenorganisaties met aandacht voor LGBT problematiek en voor HIV. Op 2 mei 2011 werd u door de politie tegengehouden toen u op weg was naar een vriend om hem uitleg over HIV te geven. De politie trof informatie over aids bij homoseksuelen aan, waaronder folders waarop twee kussende mannen afgebeeld stonden. Hoewel u toegaf voor de organisatie te werken, ontkende u homoseksueel te zijn, u stelde enkel mensen te informeren over HIV, wat meer voorkomt bij homoseksuelen. Eén van de politiemensen vroeg of u zich kon uitkopen. U zei dat u 18000 naira op uw bankrekening had staan en gaf hem uw bankkaart en code. De politieagent beweerde echter dat er maar 5000 naira op had gestaan en dat dit te weinig was om u vrij te laten. Uiteindelijk werd u vrijgelaten, maar werden uw laptop en blackberry ingehouden. U wilde deze gaan ophalen wanneer u het ontbrekende geld zou hebben, maar een advocaat die u raadpleegde raadde u aan de zaak te laten rusten. De volgende maand in juni stond de politie opnieuw voor uw deur en werd u opnieuw gearresteerd. Op het moment van uw arrestatie was er een vriendin van u op bezoek. Door uw arrestatie wist iedereen dat u homoseksueel was. Uw moeder kon u vrijkopen voor 30000 naira, maar ze was erg teleurgesteld en zei dat u haar te schande had gemaakt. Uw zus wilde niet meer met u spreken en uw huisbaas wilde eigenlijk niet dat u nog in zijn huis zou verblijven. Door alle problemen die u had moest u stoppen met school, aangezien er geen geld meer voor was. Uiteindelijk kon u wel in het huis blijven, maar u mocht 's avonds niet meer werken en u mocht geen mannelijke vrienden meer ontvangen. In mei 2012 had u een conflict met de zoon van uw huisbaas nadat hij u homoseksueel noemde. U werd opnieuw gearresteerd en moest opnieuw 30000 naira betalen voor ze u wilden vrijlaten. Toen u weer thuiskwam kreeg u te horen dat u uw zaak niet meer mocht openhouden omdat u homoseksueel was, u had geen inkomen meer en was wanhopig, er was niemand die voor u opkwam. U schreef TIER aan en vroeg hen u te helpen en werd geadviseerd om naar een conferentie in België te gaan. U kreeg een brief en documenten van de organisator en kon 30 juli 2013 vertrekken. Op de luchthaven had u nog problemen omdat de documenten aangaven dat u naar een bijeenkomst voor homoseksuelen ging, maar de beambte liet u door mits betaling van 520 naira smeergeld. U verscheurde de brief en moest nadien enkel nog uw paspoort tonen. Dezelfde dag, op 30 juli 2013, kwam u aan in België. U vroeg op 5 augustus 2013 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt homoseksueel te zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 8, 11, 12) en in Nigeria verschillende malen gearresteerd te zijn omwille van vermoedens betreffende uw homoseksualiteit, waarna u in juli 2013 uw land verliet (zie CGVS p. 13 - 16).

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksualiteit, noch van de vervolgingsfeiten die tot uw vertrek uit Nigeria zouden geleid hebben.

Gevraagd naar de wetgeving met betrekking tot homoseksualiteit in Nigeria legt u weinig coherente verklaringen af. U stelt dat het wetsvoorstel ('bill', CGVS p. 20) dat een huwelijk tussen mensen van hetzelfde geslacht verbiedt ('same seks marriage', CGVS p. 20) er door kwam in 2010 of 2011. Hierdoor zouden homoseksuelen 14 jaar opgesloten worden (CGVS p. 22). Gevraagd welke wet

er voordien was stelt u dat het illegaal was voor twee mannen om seks te hebben en dat je dan een boete zou moeten betalen (CGVS p. 20). In het noorden van Nigeria staan er zelfs doodstraffen op (CGVS p. 20). Later zegt u dat ook voor het wetsvoorstel geldt: ofwel betaal je een som geld, ofwel ga je naar de gevangenis (CGVS p. 21). Uw moeder zou - volgens uw verklaringen - onder deze nieuwe wet zeven jaar opgesloten worden als ze u niet aangeeft, wie werkt met homoseksuelen zou tien jaar gevangenisstraf krijgen en wie homoseksueel is 14 jaar. De informatie die u opgeeft over de wetgeving in Nigeria met betrekking tot homoseksualiteit is echter slechts gedeeltelijk correct. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in Nigeria sinds 1990 wetgeving bestaat die homoseksuele daden bestraft met 14 jaar gevangenisstraf. Een poging hiertoe wordt bestraft met 7 jaar gevangenisstraf. Over deze wetgeving maakt u echter in het geheel geen melding. De 'Same-Sex Marriage (Prohibition) Bill' spreekt niet van straffen van zeven jaar (zoals u ze vermeldt), maar enkel van tien of veertien jaar. (Zie informatie administratief dossier.) In geen van deze regelgevingen wordt over een geldelijke boete gesproken, hoewel dit natuurlijk niet uitsluit dat politieagenten geld eisen of aanvaarden. Van u als (beweerde) mensenrechtenactivist (CGVS p. 9) mag echter verwacht worden dat u meer dan summier op de hoogte bent van de wetgeving (zowel huidige wetgeving als actuele wetsvoorstellen) en dat u het onderscheid kan maken tussen wetgeving en courante praktijken. Uw vage en incoherente verklaringen met betrekking tot deze regelgeving laten dan ook reeds bij voorbaat toe vraagtekens te plaatsen bij uw bewering dat u gearresteerd zou zijn in verband met uw werk voor een mensenrechtenorganisatie (CGVS p. 9). Bovendien versterken zij de beargumenteerde ongeloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit (cf. infra). Met betrekking tot uw beweerde lidmaatschap van TIER en Queer association dient bovendien opgemerkt dat u tijdens uw gehoor bij DVZ nooit melding maakte lid te zijn van enige organisatie, ondanks het feit dat dit u uitdrukkelijk werd gevraagd (zie vragenlijst CGVS vraag 3.3, afgenomen door DVZ, aan u voorgelezen in het Engels en door u ondertekend op 22/8/2013).

Met betrekking tot uw arrestaties dient opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u nog steeds in hetzelfde huis zou blijven wonen na uw tweede arrestatie (CGVS p. 9, 15, 17), in de regio waar u intussen bekend stond als homoseksueel (CGVS p. 15). Het zou immers logischer geweest zijn zich elders te vestigen, aangezien u ondertussen al heel wat problemen stelde ondervonden te hebben met de politie en al twee keer door dezelfde politieman gehanteerd werd voor u vrij kon komen uit detentie (CGVS p. 13-15). U stelt dat u nergens naartoe kon, niet zomaar een appartement kon krijgen en dat uw zaak en de organisatie waarvoor u werkte vlak in de buurt waren. Dit kan echter bezwaarlijk verklaren waarom u in dit huis in een vijandige omgeving zou blijven wonen aan voorwaarden die u zelf omschrijft als gelijk aan 'een open gevangenis' (CGVS p. 15), voorwaarden die u vervolgens overschrijdt door toch bezoek te ontvangen hoewel dit u verboden werd (CGVS p. 16). Dergelijk onvoorzichtig gedrag is bovendien niet in overeenstemming te brengen uw bewering dat u eerder al gearresteerd en zwaar mishandeld werd (CGVS p. 13-15). Ook met betrekking tot deze arrestaties dient opgemerkt dat uw verklaringen verschillen van de verklaringen die u eerder voor DVZ aflegde. Waar u nu stelt dat u een eerste maal gearresteerd werd omdat u onderweg was naar een vriend en documenten op zak had die te maken hadden met uw werk als peer-educator voor de organisaties waarvan u deel uitmaakte (CGVS p. 13), zei u bij DVZ dat u bij u thuis gearresteerd werd omdat u homo was. Opnieuw maakte u bij DVZ geen enkele melding van de organisaties waarvoor u stelt gewerkt te hebben tijdens uw gehoor voor het CGVS. (Zie vragenlijst CGVS vraag 5, afgenomen door DVZ, aan u voorgelezen in het Engels en door u ondertekend op 22/8/2013.) In verband met uw tweede arrestatie verklaart u bij DVZ dat u werd vrijgelaten na 24 uur (zie vragenlijst CGVS vraag 5, afgenomen door DVZ, aan u voorgelezen in het Engels en door u ondertekend op 22/8/2013), terwijl u tijdens het gehoor voor het CGVS verklaart dat u slechts twee of drie uur in de cel zat (CGVS p. 13).

Bovenstaande incongruenties en tegenstrijdigheden maken dat er aan uw bewering in uw land van herkomst lid te zijn geweest van verschillende mensenrechtenorganisaties en aan uw bewering verschillende keren gearresteerd te zijn geweest, in het geheel geen geloof meer kan gehecht worden. Er mag immers van een asielzoeker verwacht worden dat hij van bij het begin volledige en correcte verklaringen aflegt met betrekking tot de vervolgingsfeiten waarvoor hij asiel aanvraagt.

Verder legt u incoherente verklaringen af met betrekking tot uw eerste homoseksuele ervaringen. U stelt dat u zich begon te realiseren dat u homoseksueel was toen u rond uw twaalfde een man zag urineren en een erectie kreeg (CGVS p. 18). Op uw dertiende, in 2002, was u met vrienden in het zwembad, u hoorde dat er een man was die de penissen van de jongens aanraakte en u zocht contact met hem (CGVS p. 18). U verzoon een excuus om met hem te kunnen afspreken en had uw eerste homoseksuele ervaring met deze man, die Chicka heette (CGVS p. 18). Aanvankelijk verklaarde u tot

tweemaal toe dat u tot op het moment dat u de man zag urineren nooit gevoelens had gehad voor mannen en dat alles in gang werd gezet met deze (twee) incidenten (CGVS p. 19). U noemt later ook enkele seksuele ervaringen met vrouwen in 2001 (CGVS p. 19). Gevraagd of u al iets wist over homoseksualiteit, of u het woord 'gay' al kende, op het moment dat u deze ervaringen met vrouwen had, stelt u echter dat u wel gay genoemd werd en ook gevoelens had voor mannen, maar dat u er niet echt iets over wist (CGVS p. 20). Deze verklaringen zijn echter strijdig met uw eerdere verklaring, waar u zei dat u nooit eerder gevoelens had voor mannen (CGVS p. 19).

Toen u nog steeds 13 jaar was ging u volgens uw verklaringen met een achttal vrienden naar een feestje voor homoseksuelen, dat echter op het laatste moment werd afgelast. U stelde uw vrienden voor om dan maar bij u thuis te blijven slapen, waarna u problemen met uw oom kreeg (CGVS p. 10, 11). Eigenaardig genoeg kan u zich nog maar één van de namen van deze vrienden herinneren (CGVS p. 12). Nochtans zou men verwachten dat u meer dan één naam zou kunnen herinneren van een groep vrienden die net als u homoseksueel waren en die bij u bleven overnachten. Daar zij de aanleiding waren van ernstige problemen met uw oom (CGVS p. 10, 11), zou men verwachten dat de gebeurtenissen met uw acht vrienden in uw geheugen gegrift zouden staan. U stelt echter desgevraagd dat ze niet echt vrienden waren, maar eerder familie (aangezien ze ook homoseksueel waren) en dat u slechts met één van hen nog bevriend was tot aan uw vertrek uit het land (CGVS p. 12). Dit kan echter niet verklaren waarom u slechts van één van hen de naam zou onthouden (CGVS p. 12,13). Zeker aangezien u later tijdens het gehoor namen noemt van mensen (homoseksuelen), onder andere van mensen die u eerder of rond dezelfde tijd ontmoette (CGVS p. 21, 22), kan niet worden aangenomen dat u de namen van de mensen waarmee u optrok toen u in de problemen kwam niet zou onthouden.

Gevraagd hoe u zich voelde toen u ontdekte dat u wel eens homoseksueel zou kunnen zijn en dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, stelt u dat u zich enkel slecht voelde toen u die man zag urineren (CGVS p. 19). In het zwembad [met Chicka] ontdekte u uw seksualiteit echt (CGVS p. 18). U begon u zich als een vrouw te voelen wanneer een man tegen u praatte (CGVS p. 18) en voelde zich veilig bij mannen (CGVS p. 19). Sinds uw ervaringen met Chicka in 2002, wist u dat u homoseksueel was en dit voelde erg goed, u was wie u was en het voelde erg comfortabel (CGVS p. 20). Gevraagd of u verder nog iets voelde toen u ontdekte dat u homoseksueel was, hoewel het in uw land niet wordt aanvaard, geeft u verdere uitleg over de wetgeving in uw land (CGVS p. 20). Men zou nochtans verwachten dat iemand die in een homofobe omgeving ontdekt dat hij homoseksueel is, dit als een zeer ingrijpende gebeurtenis zou ervaren die gepaard gaat met gevoelens van twijfel, angst, frustratie. U maakt hier echter geen melding van. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er al sinds 1990 wetten bestaan die homoseksualiteit in Nigeria strafbaar stellen en dat de publieke opinie met betrekking tot homoseksualiteit al lang voor het recente wetsvoorstel negatief was (zie informatie administratief dossier). Men kan dan ook niet aannemen dat iemand die in Nigeria ontdekt wat homoseksualiteit is, en die ontdekt zelf homoseksueel te zijn, hierover verklaart zich daar zonder meer goed bij te voelen, alsof de negatieve houding die heerst in zijn omgeving volledig aan hem voorbij zou zijn gegaan. In dit licht zijn ook uw verklaringen dat tijdens uw jeugd de meeste mensen in Nigeria niet echt een mening over homoseksuelen hadden wel heel opmerkelijk (CGVS p. 22). U verklaart immers dat de mensen hun mening over homoseksuelen pas recent veranderde, ongeveer rond 2008, 2009, toen het wetsvoorstel in verband met homoseksualiteit erdoor kwam (CGVS p. 22). Voordien zou u zich niet echt verborgen hebben als homoseksueel (CGVS p. 23). Deze verklaringen komen weinig overtuigend over, gezien voormelde informatie waaruit blijkt dat de negatieve publieke opinie wel degelijk aanwezig was en gezien de verklaringen die u aflegde over problemen die u zelf verklaarde te hebben, niet in het minst de periode van 2002 tot 2006 waarin u in een spiritueel huis verbleef waar men u trachtte te genezen van uw homoseksualiteit (CGVS p. 11, 12). Een verblijf dat u trouwens vergat te vermelden toen u uitdrukkelijk gevraagd werd of u steeds op hetzelfde adres woonde in Nigeria, waar u (blijkbaar onterecht) bevestigend op antwoordde (CGVS p. 3, 4). Met betrekking tot uw vertrek uit het spirituele huis kan bovendien opgemerkt worden dat uw verklaring tijdens het gehoor bij het CGVS sterk uiteenloopt met wat u eerder voor DVZ verklaarde. Voor het CGVS verklaart u immers dat u wegrende omdat u nog steeds homoseksueel was en ze uw schoolgeld niet meer konden betalen (CGVS p. 12). U zou er beetje bij beetje vertrokken zijn, waarna u één maand bij een vriend verbleef voor u weer bij uw moeder ging wonen (CGVS p. 12). Bij DVZ verklaarde u echter dat u er niet kon vertrekken, maar dat ze u op een gegeven moment lieten gaan omdat u erg ziek werd en stervende was (zie vragenlijst CGVS vraag 5, afgenomen door DVZ, aan u voorgelezen in het Engels en door u ondertekend op 22/8/2013).

Gevraagd of u vaste relaties hebt gehad, stelt u aanvankelijk dat u zich dat slecht kan herinneren en tenslotte dat uw langere relaties vijf maanden duurden (CGVS p. 22). Gevraagd of u

homoseksuelen kende die langdurige relaties hebben stelt u dat men het tegen niemand kan zeggen als men homoseksueel is en dat u dus niet kan weten of ze relaties hebben, aangezien iedereen zich verbergt en het illegaal is om homoseksueel te zijn (CGVS p. 22). Ook dit zijn weinig aannemelijke verklaringen voor iemand die stelt homoseksueel te zijn en homoseksuele partners en vrienden stelt gehad te hebben (CGVS p. 5, 12, 21, 22). Men zou immers verwachten dat iemand die in een land woont waar homoseksualiteit wettelijk verboden is, zich vragen zou stellen over de lotgevallen van andere homoseksuelen. Deze lotgevallen zouden u verdere informatie verschaft hebben die relevant kon zijn voor uw eigen veiligheid. Dat u verklaart nooit met homoseksuele vrienden of mannen waarmee u seks had gesproken te hebben over hun vorige ervaringen of relaties, komt dan ook bijzonder ongeloofwaardig over (CGVS p. 22).

Er dient dan ook vastgesteld te worden dat er aan uw beweerde homoseksualiteit net zo min geloof gehecht kan worden als aan de effectieve vervolgingsfeiten waarvan u melding maakte.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een paspoort, een visum en een studentenkaart voor.

U legt voorts verschillende documenten voor die uw asielrelaas moeten ondersteunen. Deze kunnen echter bovenstaande bemerkingen niet in een ander daglicht plaatsen. Sowieso betreft het geen officiële documenten, waardoor hun authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. U legt een lidkaart van 'The initiative for equal rights' (TIER) voor. De bedenkingen bij uw lidmaatschap van de organisaties waarvan u melding maakte werden hierboven reeds geformuleerd. Zelfs indien het om een authentieke lidkaart zou gaan, garandeert deze nog niet dat u inderdaad actief lid was, zoals u beweert, noch verklaart ze waarom u bij DVZ nooit vermeldde lid te zijn van enige organisatie (zie supra). Hetzelfde geldt voor de aanwezigheidslijst voor een focusgroep van TIER waarop u aanwezig geweest zou zijn en voor het aanbod voor een stage bij TIER. Indien deze documenten authentiek zijn garanderen ze nog niet uw effectieve deelname aan de stage, noch verklaren ze uw tegenstrijdige verklaringen. De badge van de Worldout games die u voorlegt, de uitnodigingsbrief voor de Worldout games, het bewijs van betaling voor uw deelname en uw visum waarin de Worldout games vermeld staan, zeggen op zich niets over uw geaardheid of over uw lotgevallen voor uw vertrek uit uw land. De brieven die de heer R. W. (...) schreef om uw visumaanvraag en asielaanvraag te ondersteunen kunnen een gesolliciteerd karakter hebben en kunnen dus evenmin bovenstaande argumentering weerleggen. Het internetartikel over NIGERIAN NGO'S INTERNSHIP, waarin uw naam vermeld staat, vermeldt geen exacte bron en kan dan ook niet geverifieerd worden. Bovendien is de corruptie onder journalisten in Nigeria wijdverspreid (zie informatie administratief dossier), waardoor de authenticiteit van artikels als het uwe niet zonder meer aangenomen kan worden. Met betrekking tot het profiel op het 'Global Change Forum' op uw naam, dient opgemerkt dat iedereen dergelijk profiel kan aanmaken en er in kan schrijven wat hij wil. Er is geen bron terug te vinden waar het profiel kan worden geraadpleegd. Bovendien staat er te lezen dat de persoon in kwestie geboren werd in Ghana, terwijl u geboren werd in Lagos, Nigeria. Men kan zich dus afvragen of dit profiel wel over u gaat. Het medisch rapport dat u voorlegt zou eventueel kunnen ondersteunen dat u in het ziekenhuis werd opgenomen, maar zegt niets over aanleiding van uw opname, toch niet voor zover relevant voor uw asielaanvraag. Verder legt u een rapport voor van een training die u gegeven zou hebben en waarover u een rapport schreef voor AJWS. Een getypte tekst zonder enige bronvermelding kan echter niet aantonen dat u inderdaad een training gaf, noch is er enig bewijs dat u de tekst zelf schreef, nog daargelaten de twijfelachtige relevantie van de tekst in kwestie voor uw asielaanvraag. De confirmatie van het Population Council waarop onderaan uw naam werd ingevuld, garandeert niet dat deze brief inderdaad aan u gericht werd, noch dat u inderdaad in 2009 deelnam aan de beschreven activiteiten. De overige artikels die u voorlegt bevatten algemene informatie over de wetgeving omtrent homoseksualiteit in uw land en over lotgevallen van homoseksuelen in uw land. Dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de exacte wetgeving in uw land (zie supra), klemte eens te meer nu u zelf een volledig uittreksel van de Same-sex marriage (prohibition) bill voorlegt. Men zou op zijn minst verwachten dat u de documenten die u voorlegt ook grondig gelezen hebt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A 2 van de Vluchtelingenconventie, van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de artikelen 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk als homoseksueel in Nigeria te vreezen heeft voor vervolging en herhaalt zijn verklaringen met betrekking tot de ontdekking en beleving van zijn homoseksualiteit. Hij voert ook aan dat hij wel degelijk correct heeft geantwoord op de vragen met betrekking tot de wetgeving op de homoseksualiteit in Nigeria en dat zelfs indien hij niet geheel op de hoogte zou zijn geweest van de wetgeving in de jaren '90, hij er wel degelijk de principes van kent. Daarnaast herhaalt hij dat hij verschillende keren werd gearresteerd omwille van zijn geaardheid en dat hij nooit van aanvaard zal worden in de homofobe Nigeriaanse samenleving als homoseksueel die bovendien hiv-positief is. Hij voert ook aan dat geen rekening werd gehouden met de stukken die hij aanvoerde. Bovendien wijst hij er nog op dat de Nigeriaanse president recent de "same sex prohibition bill" heeft ondertekend en dat Nigeria veel kritiek en protest krijgt van de internationale gemeenschap wegens zijn homofobe wetgeving.

2.2. Beoordeling

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. De bestreden beslissing steunt op de volgende motivering:

- verzoeker legde incoherente verklaringen af over de wetgeving met betrekking tot homoseksualiteit in Nigeria. Hij wijst op de wet die een huwelijk tussen mensen van hetzelfde geslacht verbiedt die er kwam in 2010 of 2011. Hierdoor zouden homoseksuelen 14 jaar opgesloten worden. Hij stelt dat er voordien een boete op stond. In het noorden van Nigeria zouden er doodstraffen op staan. Daarna verklaarde hij dat je een boete moet betalen of naar de gevangenis moet. Volgens de nieuwe wet zou er 7 jaar gevangenisstraf staan op het niet aangeven van homoseksuelen en 10 jaar op het werken met homoseksuelen. Homo's zelf zouden 14 jaar krijgen. Verzoekers beweringen zijn slechts gedeeltelijk correct. Uit informatie blijkt dat homoseksualiteit in Nigeria sinds 1990 wordt bestraft met 14 jaar gevangenisstraf. Een poging wordt bestraft met 7 jaar. Verzoeker maakt hiervan in het geheel geen melding. Er is geen sprake van straffen van 7 jaar, enkel van 10 of 14 jaar. In geen van deze regelgevingen is sprake van een geldboete, hoewel dit niet uitsluit dat politieagenten

geld zouden aanvaarden. Van een mensenrechtenactivist mag verwacht worden dat hij meer dan summier op de hoogte is van de wetgeving en dat hij het onderscheid kan maken tussen wetgeving en courante praktijken. Verzoekers vage en incoherente verklaringen roepen vragen op bij de bewering dat hij gearresteerd werd in verband met zijn werk voor een mensenrechtenorganisatie alsook bij zijn beweerde homoseksualiteit;

- met betrekking tot het beweerde lidmaatschap van TIER en Queer association wordt opgemerkt dat verzoeker tijdens het gehoor bij DVZ niet vermeldde lid te zijn van enige organisatie, dat dit uitdrukkelijk werd gevraagd;
- het is weinig aannemelijk dat verzoeker in hetzelfde huis bleef wonen na zijn tweede arrestatie, in een regio waar hij intussen bekend stond als homoseksueel. Het ware logischer zich elders te vestigen, aangezien hij heel wat problemen ondervond met de politie en al twee keer door dezelfde politiemans gechanteerd werd voor hij vrij kon komen uit detentie. Verzoekers onvoorzichtig gedrag is niet in overeenstemming te brengen met de bewering dat hij eerder al gearresteerd en zwaar mishandeld werd;
- voor het CGVS verklaarde verzoeker dat hij een eerste maal gearresteerd werd omdat hij onderweg was naar een vriend en documenten op zak had die te maken hadden met zijn werk als peer-educator voor de organisaties waarvan hij deel uitmaakte, terwijl hij voor DVZ verklaarde dat hij thuis gearresteerd werd omdat hij homo was. Ook hier maakte verzoeker bij DVZ geen enkele melding van de organisaties waarvoor hij verklaart gewerkt te hebben. In verband met de tweede arrestatie verklaarde verzoeker bij DVZ dat hij werd vrijgelaten na 24 uur terwijl hij voor het CGVS verklaarde dat hij slechts 2 of 3 uur in de cel zat. Aldus wordt geen geloof gehecht aan de bewering in Guinee lid te zijn geweest van verschillende mensenrechtenorganisaties en er verschillende keren gearresteerd te zijn geweest;
- met betrekking tot zijn eerste homoseksuele ervaringen verklaarde verzoeker dat hij zich dit begon te realiseren toen hij rond zijn twaalfde een man zag urineren. Op zijn dertiende, in 2002, had hij een eerste homoseksuele ervaring met Chicka. Verzoeker verklaarde tot tweemaal toe dat zijn gevoelens voor mannen begonnen met deze (twee) incidenten. Later verklaarde verzoeker dat hij reeds seksuele ervaringen had met vrouwen in 2001. Gevraagd of hij al iets wist over homoseksualiteit op het moment dat hij deze ervaringen met vrouwen had, stelt hij dat hij wel gay genoemd werd en ook gevoelens had voor mannen, maar dat hij er niet echt iets over wist. Deze verklaringen zijn strijdig met zijn eerdere verklaring, waar hij zei nooit eerder gevoelens te hebben gehad voor mannen;
- toen hij nog 13 jaar was, ging hij met een achttal vrienden naar een feestje voor homoseksuelen, dat echter werd afgelast. Hij stelde zijn vrienden voor om bij hem thuis te blijven slapen, waarna hij problemen met zijn oom kreeg. Verzoeker kan zich nog maar één van de namen van deze vrienden herinneren. Aangezien dit de aanleiding was van ernstige problemen met zijn oom, kan worden verwacht dat hij zich deze gebeurtenissen goed herinnert;
- over zijn gevoelens toen hij ontdekte dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen, stelt verzoeker dat hij zich enkel slecht voelde toen hij die man zag urineren. Sinds de ervaringen met Chicka in 2002, wist hij dat hij homoseksueel was en voelde hij zich goed. Gevraagd of hij verder nog iets voelde, geeft hij verdere uitleg over de wetgeving in zijn land. Er kan nochtans worden verwacht dat iemand die in een homofobe omgeving ontdekt dat hij homo is, dit als een zeer ingrijpende gebeurtenis ervaart die gepaard gaat met gevoelens van twijfel, angst en frustratie. Verzoeker vermeldt niets in die zin. Aangezien homoseksualiteit in Nigeria sinds 1990 strafbaar is, en de publieke opinie hier erg negatief over is, is het niet aannemelijk dat verzoeker hierover verklaart zich daar zonder meer goed bij te voelen, alsof de negatieve houding die heerst in zijn omgeving volledig aan hem voorbij zou zijn gegaan. Verzoekers verklaringen dat in zijn jeugd de meeste mensen niet echt een mening over homoseksuelen hadden, is dan ook heel opmerkelijk. Hij verklaart de houding tegenover homoseksuelen pas recent veranderde, rond 2008 of 2009, toen het nieuwe wetsvoorstel er kwam. Daarvoor zou verzoeker zich niet hebben verborgen. Deze verklaringen komen weinig overtuigend over, gezien de informatie waaruit het bestaan van een negatieve publieke opinie blijkt en gelet op verzoekers verklaringen volgens welke hij van 2002 tot 2006 in een spiritueel huis verbleef waar men hem trachtte te genezen van zijn homoseksualiteit. Bovendien vergat verzoeker dit verblijf te vermelden toen hem gevraagd werd of hij steeds op hetzelfde adres woonde in Nigeria;
- met betrekking tot zijn vertrek uit het spirituele huis verklaarde hij voor het CGVS dat hij wegrende omdat hij nog steeds homo was en ze zijn schoolgeld niet meer konden betalen. Bij DVZ verklaarde verzoeker dat hij er niet kon vertrekken, maar dat ze hem op een gegeven moment lieten gaan omdat hij doodziek was;
- verzoeker kon zich zijn vaste relaties niet goed herinneren en verklaarde tenslotte dat zijn langere relaties 5 maanden duurden. Hij verklaarde geen homoseksuelen te kennen die langdurige relaties hadden omdat iedereen zich verbergt en het illegaal is om homoseksueel te zijn. Dit zijn weinig

aannemelijke verklaringen voor iemand die stelt homoseksueel te zijn en homoseksuele partners en vrienden stelt gehad te hebben. Er kan worden verwacht dat verzoeker interesse had in de lotgevallen van andere homoseksuelen. Dit is relevant voor zijn eigen veiligheid. De verklaring dat hij nooit met zijn homoseksuele vrienden of partners sprak over hun vorige ervaringen of relaties, is bijzonder ongeloofwaardig;

- over de lidkaart van 'The initiative for equal rights' (TIER) werden reeds bedenkingen over zijn lidmaatschap geformuleerd. Zelfs indien deze kaart authentiek is, garandeert dit niet dat verzoeker inderdaad actief lid was, noch verklaart dit waarom hij bij DVZ nooit vermeldde lid te zijn van enige organisatie. Ook de aanwezigheidslijst voor een focusgroep van TIER bewijst niet zijn effectieve deelname aan de stage, noch verklaart dit verzoekers tegenstrijdige verklaringen. De badge van Worldout, de uitnodigingsbrief voor de Worldout games, het bewijs van betaling voor deelname en het visum waarin de Worldout games vermeld staan, zeggen op zich niets over verzoekers geaardheid of over zijn lotgevallen in zijn land. De brieven van R. W. om zijn visumaanvraag en asielaanvraag te ondersteunen hebben een gesolliciteerd karakter en weerleggen dus evenmin bovenstaande argumentering. Het internetartikel over NIGERIAN NGO'S INTERNSHIP, waarin verzoekers naam vermeld staat, vermeldt geen exacte bron en kan dan ook niet geverifieerd worden. Bovendien is de corruptie onder journalisten in Nigeria wijdverspreid, waardoor de authenticiteit van artikels niet zonder meer aangenomen kan worden. Met betrekking tot het profiel op het 'Global Change Forum' op verzoekers naam, wordt opgemerkt dat iedereen dergelijk profiel kan aanmaken en er in kan schrijven wat hij wil. Er is geen bron terug te vinden waar het profiel kan worden geraadpleegd. Bovendien staat er te lezen dat de persoon in kwestie geboren werd in Ghana, terwijl verzoeker geboren werd in Lagos, Nigeria. Het medisch rapport zegt niets over de aanleiding van zijn ziekenhuisopname, toch niet voor zover relevant voor de asielaanvraag. Het rapport voor AJWS is een getypte tekst zonder enige bronvermelding en toont niet aan dat hij inderdaad een training gaf, noch is er enig bewijs dat hij de tekst zelf schreef. De confirmatie van het Population Council waarop onderaan verzoekers naam werd ingevuld, garandeert niet dat deze brief inderdaad aan hem gericht werd, noch dat hij inderdaad in 2009 deelnam aan de beschreven activiteiten. De overige artikels die hij voorlegt bevatten algemene informatie over de wetgeving omtrent homoseksualiteit in zijn land en over lotgevallen van homoseksuelen in zijn land.

2.2.3. Waar verzoeker aanvoert dat hij wel degelijk de juridische positie van homoseksuelen in Nigeria kon uiteenzetten, stelt de Raad vast dat verzoeker niet duidelijk uiteenzette welke straffen er sinds 1990 op homoseksuele daden stonden. Zo sprak hij van een gevangenis van 7 jaar in de nieuwe wet, hetgeen onjuist is, alsook een geldboete, terwijl er hoogstens een praktijk van omkoping bestaat. Verzoeker verklaarde zich actief in te zetten voor de rechten van homo's; aldus kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker op de hoogte is van de risico's die hij als homoseksueel in Nigeria liep en waarvoor hij zich inzette en welke problematiek uiteindelijk de oorzaak was van zijn vlucht. Dat verzoeker op de hoogte is van de principes van strafbaarstelling is een losse bewering, veeleer lijkt het erop dat verzoeker een amalgaam van straffen vernoemt, hetgeen weinig doorleefd overkomt voor iemand die om deze reden zou vervolgd zijn en als activist opkwam voor de rechten van homoseksuelen. Hoe dan ook stelt de Raad vast dat dit slechts een eerste element is in de beoordeling van verzoekers asielaanvraag, dat dient samen te worden gelezen met het geheel van motieven.

Met betrekking tot het niet vermelden van zijn lidmaatschap van TIER en Queer Associaton voert verzoeker aan dat het gehoor voor DVZ slechts een summiere samenvatting is van het asielrelaas. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat in de vragenlijst van het CGVS die werd afgenomen door DVZ uitdrukkelijk werd gevraagd naar de organisaties waarvan hij lid was (vraag 3.3), waarop hij ontkennend antwoordde. Verzoekers standpunt kan aldus niet worden bijgetreden.

De Raad stelt vast dat verzoeker de tegenstrijdigheden aangaande zijn arrestaties niet betwist. Nochtans werd vastgesteld dat hij verklaarde een eerste maal gearresteerd te zijn toen hij op weg was naar een vriend en documenten op zak had in verband met zijn werk als peer-educator in de organisaties waar hij lid van was (CGVS pagina 13). Voor DVZ verklaarde hij evenwel dat hij thuis werd gearresteerd omdat hij homo was. Ook hier maakte verzoeker bij DVZ geen enkele melding van de organisaties waarvoor hij verklaarde te werken bij zijn gehoor voor het CGVS. Evenmin betwist verzoeker de tegenstrijdigheid waar hij in verband met zijn tweede arrestatie voor de DVZ verklaarde dat hij werd vrijgelaten na 24 uur, terwijl hij voor het CGVS verklaarde reeds na 2 of 3 uur te zijn vrijgelaten (CGVS's pagina 13).

Met betrekking tot de gebeurtenis waarbij hij 8 vrienden, allen homoseksuelen, uitnodigde om bij hem thuis te blijven slapen, bleek verzoeker zich nog maar de naam van één van deze vrienden te herinneren. Dit was nochtans de aanleiding van ernstige problemen met zijn oom, zodat kan verwacht worden dat verzoeker zich goed bewust is van deze gebeurtenis en zich deze goed herinnert. De Raad acht het motief pertinent en stelt vast dat het door verzoeker niet wordt betwist. Ook wordt vastgesteld

dat verzoeker, gevraagd naar de beleving van de ontdekking van zijn homoseksualiteit, dit beschreef als aangenaam en geen gewag maakte van de gevoelens van twijfel, angst en frustratie die kunnen worden verwacht bij een dergelijke bewustwording in een land waar op homoseksualiteit zware straffen staan. De Raad acht dit motief, dat niet wordt betwist, relevant bij de beoordeling van de asielaanvraag. Ook verklaarde verzoeker dat tijdens zijn jeugd de meeste mensen in Nigeria geen mening over homoseksuelen hadden en dat deze houding pas veranderde omstreeks 2008 of 2009 naar aanleiding van het nieuwe wetsvoorstel over homoseksualiteit. Dat is strijdig met de vaststelling dat homoseksualiteit sedert 1990 strafbaar is in Nigeria. In dit licht komt verzoekers bewering dat hij zijn homoseksualiteit vroeger niet verborg als volstrekt ongeloofwaardig over.

Ook over zijn verblijf in een spiritueel huis betwist verzoeker niet de vaststelling dat hij voor DVZ verklaarde dat hij werd vrijgelaten omdat hij ziek was en dreigde te sterven, terwijl hij voor het CGVS verklaarde dat hij weg liep omdat hij nog steeds homoseksueel was en zijn schoolgeld niet meer kon betalen. Verder verklaarde verzoeker dat hij zich zijn vaste relaties niet goed kan herinneren en dat hij geen homoseksuelen kende die langdurige relaties hadden omdat iedereen dit verbergt. De Raad stelt met de commissaris-generaal vast dat dit weinig aannemelijke verklaringen zijn voor iemand die verklaarde homoseksueel te zijn, partners en vrienden gehad zou hebben en bovendien actief was in verenigingen voor homoseksuelen. Er kan inderdaad worden verwacht dat iemand zich, in een land waar homoseksualiteit bij wet verboden is, informeert over de ervaringen van andere homoseksuelen. Deze gebeurtenissen zijn relevant voor zijn eigen veiligheid. De bewering dat hij nooit met homoseksuele vrienden of mannen waarmee hij seks had gesproken heeft hierover, beschouwt de Raad dan ook als geheel ongeloofwaardig.

Na lezing en onderzoek van hoger vermelde motieven is de Raad dan ook van oordeel dat verzoekers asielaanvraag niet geloofwaardig is. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van de beweringen van homoseksualiteit zonder afbreuk te doen aan hoger besproken motieven die hij niet weerlegt.

De Raad meent dan ook dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aantoonst en is van oordeel dat de vluchtelingenstatus moet worden geweigerd.

Verzoeker beroept zich met betrekking tot de subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan degene ten grondslag van zijn asielaanvraag. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit aanvraag toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig april tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT